

1. ΜΙΑ ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΑΜΠΗ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .25/11/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .25/11/2020

Σελίδα: 12

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΓΝΩΜΗ

Μια κρίσιμη καμπή

Η τουρκική προκλητικότητα ενόχλησε ακόμα και τους δυτικούς εκείνους που εξαρτούν συμφέροντα από τη γειτονική χώρα. Πέρα από τη Γαλλία που έχει, εδώ και μήνες, σφόδρα ενοχληθεί από την υβριστική απέναντί της στάση του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, η Γερμανία εκφράζει πλέον ανοικτά τη δυσφορία της κραδαίνοντας την απειλή κυρώσεων.

Αν και σε προηγούμενες παραινήσεις του Βερολίνου ο τούρκος πρόεδρος έδειχνε δεκτικός, έβρισκε πάντα την αφορμή για να αποτινάξει τα «δεσμά της ηπιότητας» επικαλούμενος κάθε φορά δήθεν παρασπονδίες της Αθήνας, προκειμένου να συνεχίσει την προκλητική τακτική του. Οι διαδοχικές υπαναχωρήσεις του, η ρητορική οργής σε κάθε εμφάνισή του ενώπιον τού εσωτερικού του κοινού, η ενορχηστρωμένη επανάληψη

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΚΛΙΚΗ

των ακραίων λόγων του από το πειθήνιο περιβάλλον του σε συνδυασμό με την έμπρακτη προκλητικότητα στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, οδήγησαν τα πράγματα στα άκρα. Και σήμερα, οι δυτικές πρωτεύουσες εμφανίζονται να κλίνουν προς την πλευρά των κυρώσεων. Αρκετοί πιστεύουν πως η απειλή κυρώσεων μπορεί να συγκρατήσει την έξαλλη πια Αγκυρα και δεν έχουν άδικο. Ενα κανονικό κράτος που επιθυμεί να εμπνεύσει τον σεβασμό και όχι να τον επιβάλει, αποδέχεται τη λογική, συντονίζεται με τις συμβουλές και τις συστάσεις των φίλων κρατών και αποφεύγει τις ακρότητες. Το ερώτημα όμως εδώ είναι αν η Τουρκία θα ακολουθήσει αυτή την οδό ή αν θα επιλέξει τη γνωστή της τακτική των υπαναχωρήσεων. Και δεν είναι λίγοι εκείνοι που εκτιμούν πως πριν από την κρίσιμη καμπή της ευρωπαϊκής Συνόδου Κορυφής η Αγκυρα θα χαμπλώσει τους τόνους και θα μιλήσει ξανά για την επιθυμία της να αποτελεί μέρος της Ευρώπης και για διάλογο με την Αθήνα. Ελπίζοντας να πετύχει έτσι την άμβλυση των αρνητικών διαθέσεων της Δύσης που και πάλι θα «ενδώσει» αφήνοντάς της περιθώρια για επάνοδο στην τάξη. Ενα τέχνασμα της Αγκυρας που θα ανακουφίσει μερικές δυτικές πρωτεύουσες που δεν επιθυμούν να κλείσουν όλες οι διέξοδοι της Τουρκίας με την οποία τόσο καρποφόρα συνεργάζονται.

Στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει είναι η άσκηση πραγματικής πίεσης και όχι οι αφελείς ή οι εκ του πονηρού θωπιείες. Η εφαρμογή όμως των κυρώσεων πρέπει να είναι εφικτή ώστε οι πρωτεύουσες της Δύσης να μην υποστούν για μια ακόμη φορά τη κλεύση τού τούρκου προέδρου. Και επειδή είναι σχεδόν βέβαιο ότι οι οικονομικά και επενδυτικά συνεργαζόμενοι με την Τουρκία θα δυσκολευτούν να προχωρήσουν στην πράξη στις αμφισβητούμενης πολιτικής σημασίας οικονομικές κυρώσεις, η Αθήνα πρέπει να συμβάλει ώστε να υπάρξει πραγματισμός. Να επιδιώξει μεν το μέγιστο των πειθαναγκαστικών για την Αγκυρα κυρώσεων, χωρίς όμως να ξεκνά και την επιβολή λιγότερο μεν εντυπωσιακών, αλλά αποτελεσματικών μέτρων. Όπως ο αποκλεισμός λογαριασμών εξωτερικού τούρκων ιθυνόντων ή η στέρηση της δυνατότητας θεώρησης των διαβατηρίων των τούρκων εκείνων – ακόμα και υψηλόβαθμων επισήμων – που συστηματικά κινούνται αποσταθεροποιητικά και σε βάρος της ειρήνης. Οι Βρυξέλλες γνωρίζουν πώς θα μεθοδεύσουν κάτι τέτοιο έχοντας την πείρα της δεκαετίας του 2000 όταν, βάσει λεπτομερών καταλόγων, στερούσαν από τους ένθερμους συνεργάτες του Μιλόσεβιτς τη δυνατότητα να περάσουν τα σύνορά της.

Ο Γιώργος Κακλίκης είναι πρέσβης επί τιμή, ειδικός σύμβουλος του **ΕΛΙΑΜΕΠ**